

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jessica Porras Guisado

κατά

Bankia SA, Sección Sindical de Bankia de CCOO, Sección Sindical de Bankia de UGT, Sección Sindical de Bankia de ACCAM, Sección Sindical de Bankia de SATE, Sección Sindical de Bankia de CSICA, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

παρισταμένου του: Ministerio Fiscal

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 10, σημείο 1, της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την απόλυση εγκύου εργαζομένης στο πλαίσιο ομαδικών απολύσεων, κατά την έννοια του άρθρου 1, σημείο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις.
- 2) Το άρθρο 10, σημείο 2, της οδηγίας 92/85 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει στον εργοδότη να απολύσει έγκυο στο πλαίσιο ομαδικών απολύσεων, εφόσον της κοινοποιηθούν μόνο οι λόγοι που δικαιολογούν τις ομαδικές απολύσεις, υπό την προϋπόθεση ότι επισημαίνονται τα αντικειμενικά κριτήρια που καθορίστηκαν για την επιλογή των εργαζομένων που θα απολυθούν.
- 3) Το άρθρο 10, σημείο 1, της οδηγίας 92/85 έχει την έννοια ότι η διάταξη αυτή αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία δεν προβλέπει, ως προληπτικό μέσο, την καταρχήν απαγόρευση της απολύσεως εγκύου, λεχώνας ή γαλουχούσας εργαζομένης, αλλά προβλέπει μόνο την ακυρότητα της απολύσεως όταν αυτή είναι παράνομη, ως επανορθωτικό μέσο.
- 4) Το άρθρο 10, σημείο 1, της οδηγίας 92/85 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, στο πλαίσιο ομαδικών απολύσεων, κατά την έννοια της οδηγίας 98/59, δεν προβλέπει, υπέρ των εγκύων, λεχώνων ή γαλουχουσών εργαζομένων, προτεραιότητα όσον αφορά τη διατήρηση των θέσεων εργασίας τους ή όσον αφορά την τοποθέτησή τους σε άλλη θέση, η οποία να ισχύει πριν από τις ομαδικές αυτές απολύσεις, χωρίς να αποκλείεται όμως η ευχέρεια των κρατών μελών να διασφαλίσουν υψηλότερη προστασία στις εγκύους, λεχώνες ή γαλουχούσες εργαζόμενες.

(¹) EE C 165 της 10.5.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2018 — LL κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου(Υπόθεση C-326/16 P) (¹)

(Αίτηση ανατρέσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Παραδεκτό — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Υπολογισμός — Πρώην μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Απόφαση για επιστροφή της αποζημιώσεως κοινοβουλευτικής επικουρίας — Μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Κοινοβουλίου — Άρθρο 72 — Διαδικασία διοικητικής προσφυγής εντός του Κοινοβουλίου — Κοινοποίηση της βλαπτικής αποφάσεως — Συστημένη ταχυδρομική αποστολή μη παραληφθείσα από τον αποδέκτη της)

(2018/C 134/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: LL (εκπρόσωπος: J. Petrulionis, advokatas)

Έτερος διάδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: G. Corstens και S. Toliušis)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Απριλίου 2016, LL κατά Κοινοβουλίου (T-615/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:432).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου αυτό να κρίνει επί της ουσίας.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 343 της 19.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-328/16) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Απόφαση του Δικαστηρίου διαπιστώνουσα παράβαση — Μη εκτέλεση — Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Χρηματικές κυρώσεις — Κατ' αποκοπήν ποσό — Χρηματική ποινή)

(2018/C 134/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός, Ε. Manhaeve και Δ. Τριανταφύλλου)

Καθή: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης της 24ης Ιουνίου 2004, Επιτροπή κατά Ελλάδας (C-119/02, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2004:385), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 2) Σε περίπτωση που η παράβαση που διαπιστώνεται στο σημείο 1 εξακολουθεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης, υποχρεώνει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 3 276 000 ευρώ ανά εξάμηνο καθυστέρησης στην εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς την απόφαση της 24ης Ιουνίου 2004, Επιτροπή κατά Ελλάδας (C-119/02, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2004:385), από την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης έως την πλήρη εκτέλεση της απόφασης της 24ης Ιουνίου 2004, Επιτροπή κατά Ελλάδας (C-119/02, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2004:385), το πραγματικό ποσό της οποίας πρέπει να υπολογίζεται στο τέλος έκαστης εξάμηνης περιόδου, διά της μειώσεως του συνολικού ποσού για καθεμία από τις περιόδους αυτές κατά ποσοστό που θα αντιστοιχεί στην αναλογία του αριθμού μονάδων ισοδύναμου πληθυσμού στην περιοχή του Θριασίου Πεδίου ως προς τις οποίες έχει πράγματι επέλθει συμμόρφωση προς την απόφαση της 24ης Ιουνίου 2004, Επιτροπή κατά Ελλάδας (C-119/02, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2004:385), στο τέλος της εξεταζόμενης περιόδου, προς τον αριθμό μονάδων ισοδύναμου πληθυσμού στην περιοχή αυτή ως προς τις οποίες δεν έχει επέλθει συμμόρφωση προς την απόφαση της 24ης Ιουνίου 2004, Επιτροπή κατά Ελλάδας (C-119/02, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2004:385), κατά την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης.
- 3) Υποχρεώνει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 5 εκατομμυρίων ευρώ.
- 4) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 402 της 31.10.2016.